

עפ"ג 21 - עידן ציון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"ג 21-08-14685 ציון(אסיר) נ' מדינת ישראל

בקשה מס' 2

בפני בפני כב' השופט אסתר הלמן, סגנית נשיא
ה牒בוקש עידן ציון (אסיר)

נגד מדינת ישראל

המשיבה

ההחלטה

.1.

לפני בקשה להארכת המועד להגשת ערעור על גזר דיןו של בית המשפט השלום בטבריה (כב' השופט ריבנן) בת"פ 35347-03-20.

2. המבוקש הורשע, על פי הودאותו במסגרת הסדר טיעון, שני פרטיו אישום נפרדים המיחסים לו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמורות, בהתאם לסעיף 415 סיפה לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

3. ביום 19.1.21 גזר בית המשפט קמא על הנאשם 36 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי כספי לשתי נגעות העבירה, בסך כולל של 100,000 ₪, זאת בנסיבות המבוקש ובהיותו מוצג על עורך דין. על פי גזר הדין החל המבוקש לרצות את עונשו ביום 15.2.21.

4. ביום 25.8.21 הגיע המבוקש בקשה להארכת המועד להגשת ערעור על גזר הדין. לטעنته, עקב "אלוצים והפרעות שחתכו את חוט המחשבה" לא התפנה להגשת הערעור במועד. בהקשר זה הפנה המבוקש לעובדה שהיא שקוUh בהילכי הגירושין אותם הוא מנהל, למצוות הרפואי הקשה, במסגרת החלים מניתוחו אותו עבר ועובדה כי נאלץ להתנהל מול גורמי תקשורת שונים בכל הנוגע להליך המשפטי בו היה נתון. המבוקש הוסיף וטען כי הענישה שהוטלה עליו מחמירה וחורגת מרף הענישה המקובל במקרים דומים.

5. המשיבה מתנגדת לבקשתו. לשיטתה, נוכח האיחור הניכר בהגשת הערעור, יש לתת משקל מכריע לשיקולי סופיות הדיון והקפדה על המועדים הקבועים בחוק. כן הפניה המשיבה לשיקול הסתמכות של נגעות העבירה על גזר הדין שניתן וכן לעובדה שהմבוקש היה מוצג בבית המשפט קמא ע"י הסגנoriaה הציבורית. אשר לטענות המבוקש בכל הנוגע לאיחור בהגשת הערעור, טענה המשיבה כי אלו אינם מניחים את הדעת, ומכל מקום יש לבחון אותם בזיהירות, נוכח העבירות בהן הורשע המבוקש.

6. גם שניתנה למבוקש אפשרות להגביל לעמדת המשיבה, לא הוגש דבר מטעמו במועד.

7. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982 קובע כי "בית המשפט רשאי, לבקשת מעורר, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שuberו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200". הסמכות להאריך את המועד להגשת ערעור פלילי, אינה מצrica קיומם של "טעמים מיוחדים שיירשמו", להבדיל מאמת המידה הנהוגה בהליך האזרחי, ודין כי המבקש יבסס קיומו של "טעם ממשי המניח את הדעת".

8. הבדיקה זו משקפת את הגישה, לפיה בבחינת בקשות למתן ארכה להגשת הליכים פליליים יש להעניק לבית המשפט שיקול דעת רחב וזאת תכילת ההליך הפלילי להגיע לחקירה האמת ולעשיות צדק, ובשים לב לכך כי בהליך הפלילי קיים פוטנציאל לפגיעה בחירותו, במקרה, בטעמו הטוב ובקנינו של האדם נגדו הוא מתנהל. דברים אלו יפים קל וחומר, כאשר הבקשה למתן ארכה מוגשת על ידי מי שהורשע בדיון, להבדיל מבקשת המוגשת על ידי המדינה (ראו בש"פ 8345/13 **אגバラה נ' מדינת ישראל** (05.08.2014)).

9. יחד עם זאת, על אף אמת המידה המקלה, הכלל הינו כי גם בהליך הפלילי יש להקפיד עם קיום המועדים הנקבעים בחוק. הארכת המועד לא תינתן בדבר שבסירה, אלא במקום שבו הוגג, כאמור, טעם ממשי המניח את הדעת (ראו בש"פ 4144/16 **פלוני מ' מדינת ישראל** (23.06.2016); בש"פ 13/12/2013 **ニアゴ נ' מדינת ישראל** (19.12.2013)).

10. במסגרת בקשה להארכת מועד להגשת ערעור, על בית המשפט לבצע איזון בין שיקולי מדיניות כלליים, כמו גם בין שיקולים אינטראיסים המשתנים על פי נסיבותו של המקרה. יש ליתן את הדעת בין היתר, לתכילתו של ההליך הפלילי להביא לחקירה האמת ולמנוע מתן פסק דין שתוצאתו נובעת רק מכשלים פרוצדוראליים. מנגד, יש ליתן משקל לצורך בהצבת גבול להישכותם של הליכים, לאינטראיס בדבר סופיות הדיון, לאינטראיס בדבר יציבות המשפט ולאינטראיס בדבר ניהול אפקטיבי של המערכת השיפוטית (ראו ע"ר פ 5230/21 **פורוש נ' מדינת ישראל** (18.06.2021) וכן ע"פ 2983/19 **פחמאן נ' מדינת ישראל** (18.06.2019)). בהקשר זה, על בית המשפט לשקל, בין היתר, את משך האיחור, את ההצדקה הנטענתiae לאיחור, ואת סיכויי הלאכוריים של ההליך העיקרי.

11. בעניינו, פרק הזמן שהלך מאז עבר המועד להגשת ערעור הינו משמעותי ביותר ועומד על מעל חמישה חודשים. משך האיחור הוא שיקול מרכזי בהפעלת שיקול הדעת השיפוטי בבקשת להארכת מועד להגשת ערעור ולפיכך, שהוא כה ניכר מחייב את המבקש להצביע על נימוקים טובים במיוחדiae לאי הגשת ערעור במועד או הבקשה בעיתוי מוקדם יותר.

12. אלא שככל הנימוקים אוטם הציג המבקש בדבר מצבו הרפואי או הליכי הירושין בהם הוא מצוי, לא רק

שלא נתמכו בכל מסמך מאמת, אלא אף לא היה בהם להסביר מדוע לא ניתן היה להגיש את הערעור במועד או למצער להגיש את הבקשה במועד מוקדם הרבה יותר. לעניין זה נזכיר כי עסקינו בבקשת שהיה מוצג בבית המשפט כאמור על ידי הסניגוריה הציבורית, הוא מרצה מסא"ר מאז חודש פברואר 2021, כך שלא ברור מדוע לא פעל להגשת הערעור במועד או להגשת בקשה להארכת המועד מוקדם יותר.

בנסיבות אלו, יש לתת כамור את הבכורה לשיקולי ההකפה על המועדים הקבועים בחוק וסופיות הדין, כמו גם לAINTRIS הסתמכות של 2 נפגעות העבריה, אותן הוליך המבקש שלו בטעוני שווה על מנת להוציא מהן כספים, על גזר הדין שניתן לעלה משבעה חדשים עבור להגשת הבקשה.

13. לבסוף, לאחר עיון בגזר הדין ניתן לקבוע, כי סיכויי הלכאורים של הליך הערעור הם נמוכים ביותר, כאשר בית המשפט קמא נתן משקל לכל נסיבותו האישיות של המבקש, לרבות הودאותה המהירה בעברות, שחשכה עוגמת נשפט נוספת בעבריה, ומצבו הרפואי (תו"ר שהודגש שאלמלא נסיבות אלו היה מוטל על המבקש עונש חמור יותר). לעניין זה יש לזכור כי מדובר למי שלחובתו עבר פלילי ממש רלבנטי, אשר כבר נשא בעברו עונשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, דומה כי על פני הדברים העונש שהוטל על המבקש הינו מאזור יחסית לנסיבות ביצוע העברות ונסיבותו שלו.

.14 אשר על כן, הבקשה למתן ארכה להגשת ערעור נדחתה.

5129371 המזירות תמציא העתק ההחלטה לצדים.

54678313

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.